

2. Налице ли е прекъсване още когато след затварянето на вратите на самолета превозът не бъде продължен? От кой момент е налице не забавено, а прекъснато заминаване?

(¹) Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване, отправено от Arbeitsgericht München (Германия) на 28 март 2011 г. — Johann Odar/Baxter Deutschland GmbH

(Дело C-152/11)

(2011/C 204/24)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Arbeitsgericht München

Страни в главното производство

Ищец: Johann Odar

Ответник: Baxter Deutschland GmbH

Преюдициални въпроси

1. С национална разпоредба, в която се предвижда, че може да се приема за допустимо различно третиране, основано на възраст, доколкото в рамките на професионалните схеми за социална сигурност социалните партньори в предприятието [работодателят и работническият съвет (Betriebsrat)] изключват определени работници от кръга на лицата с право на обезщетение по съответния социален план (Sozialplan), като приемат, че са финансово осигурени, поради обстоятелството, че имат право на пенсия, включително, след като са получавали обезщетение за безработица, нарушава ли се забраната за дискриминация, основана на възраст, съгласно членове 1 и 16 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (¹), или такова неравно третиране е обосновано съгласно член 6, параграф [1], второ изречение, буква а) от Директива 2000/78/ЕО?
2. С национална разпоредба, в която се предвижда, че може да се приема за допустимо различно третиране, основано на възраст, доколкото в рамките на професионалните схеми за социална сигурност социалните партньори в предприятието [работодателят и работническият съвет (Betriebsrat)] изключват определени работници от кръга на лицата с право на обезщетение по съответния социален план, като приемат, че са финансово осигурени, поради обстоятелството, че имат право на пенсия, включително, след като са получавали обезщетение за безработица, нарушава ли се забраната за дискриминация, основана на увреждане, съгласно членове 1 и 16 от Директива 2000/78/ЕО?
3. С разпоредба от професионална схема за социална сигурност, в която се предвижда различен начин на изчисляване на дължимото обезщетение при прекратяване на трудовото правоотношение на работниците на възраст над 54 години, уволнени поради наличие на производствени причини —

като се взема предвид най-ранната възможна дата, на която тези работници могат да се пенсионират и за разлика от общия метод за изчисляване на дължимото обезщетение при прекратяване на трудово правоотношение, при който се взема по-специално предвид конкретната продължителност на трудовия стаж на лицето предприятието, на работниците [в първата хипотеза] се изплаща обезщетение при прекратяване на трудово правоотношение в по-малък размер, който обаче възлиза поне на половината от дължимото в общия случай обезщетение при прекратяване на трудово правоотношение — нарушава ли се забраната за дискриминация, основана на възраст, съгласно членове 1 и 16 от Директива 2000/78/ЕО, или такова неравно третиране е обосновано съгласно член 6, параграф [1], второ изречение, буква а) от Директива 2000/78/ЕО?

4. С разпоредба от професионална схема за социална сигурност, в която се предвижда алтернативен начин на изчисляване на дължимото обезщетение при прекратяване на трудовото правоотношение на работниците на възраст над 54 години, уволнени поради наличие на производствени причини — като се взема предвид най-ранната възможна дата, на която тези работници могат да се пенсионират и за разлика от общия метод за изчисляване на дължимото обезщетение при прекратяване на трудово правоотношение, при който се взема по-специално предвид конкретната продължителност на трудовия стаж на лицето в предприятието, на работниците [в първата хипотеза] се изплаща по-малко обезщетение при прекратяване на трудово правоотношение, чийто размер обаче възлиза поне на половината от дължимото в общия случай обезщетение при прекратяване на трудово правоотношение, като при този алтернативен метод на изчисляване на дължимото обезщетение се взема предвид датата, на която се придобива право на пенсия за осигурителен стаж и възраст поради увреждане — нарушава ли се забраната за дискриминация, основана на увреждане съгласно членове 1 и 16 от Директива 2000/78/ЕО?

(¹) ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7.

Преюдициално запитване, отправено от Naczelny Sąd Administracyjny (Република Полша) на 1 април 2011 г. — Bawaria Motors Sp. z o.o. и Minister Finansów

(Дело C-160/11)

(2011/C 204/25)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Bawaria Motors Sp. z o.o., Minister Finansów

Преюдициален въпрос

Трябва ли разпоредбите на член 313, параграф 1 и член 314 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (¹) във връзка с членове 136 и 315 от нея да се тълкуват в смисъл,

че допускат данъчнозадължените дилъри да прилагат специалния режим за облагане на маржа на цената при доставката на стоки втора употреба включително когато препродават леки автомобили и други моторни превозни средства, които са закупили при условията на освобождаването, предвидено във вътрешното полско право с член 13, параграф 1, точка 5 от Наредбата на министъра на финансите от 28 ноември 2008 г. за прилагането на някои разпоредби от Закона за данъка върху стоките и услугите (Dz. U. № 212, позиция 1336, изменена) за доставката на леки автомобили и други моторни превозни средства, извършвана от данъчнозадължени лица, които при придобиването им са имали право само на частично приспадане на ДДС на основание член 86, параграф 3 от Закона от 11 март 2004 г. за данъка върху стоките и услугите (Dz. U. № 54, позиция 535, изменен), ако тези автомобили и превозни средства са стоки втора употреба по смисъла на член 43, параграф 2 от Закона за данъка върху стоките и услугите и на член 311, параграф 1, точка 1 от Директива 2006/112?

(¹) ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване, отправено от High Court of Ireland (Ирландия) на 13 април 2011 г. — HID, BA/Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General

(Дело C-175/11)

(2011/C 204/26)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Ireland

Страни в главното производство

Жалбоподатели: HID, BA

Ответници: Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General

Преюдициални въпроси

1. Разпоредбите на Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 г. (¹) или общите принципи на правото на Европейския съюз допускат ли държава членка да приеме административни мерки, които изискват дадена категория молби за убежище, определени въз основа на националността или на държавата по произход на търсещия убежище, да бъдат разглеждани и по тях да има произнасяне по реда на ускорена или приоритетна процедура?
2. Член 39 от посочената Директива на Съвета, във връзка със съображение 27 от нея и с член 267 ДФЕС, може ли да се тълкува в смисъл, че изискването от него ефективно правно средство за защита е предоставено от националното право

когато функцията на контрол или обжалване на произнасянето като първа инстанция по молбите е възложена по закон на обжалването пред съд, създаден въз основа на акт на парламента с правомощие да се произнася с правнообвързващи решения спрямо търсещите убежище по всички относими към молбите правни и фактически въпроси, независимо от съществуването на административни или организационни отношения, които включват всички или някои от следните елементи:

- министър от правителството разполага с известно право на преценка за пререшаване на постановено по дадена молба отрицателно решение;
- съществуват организационни или административни връзки между органите, които се произнасят с решение като първа инстанция и тези, които се произнасят при обжалване;
- обстоятелството, че решаващите членове на съда се назначават от министъра и осъществяват правомощията си при непълно работно време за период от три години, като получават възнаграждение за всяко дело;
- министърът разполага с правомощие да дава насоки от вида на посочените в членове 12 и 16(2В), буква б), и на член 16, параграф 11 от споменатия закон?

(¹) ОВ L 326, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 242.

Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 22 април 2011 г. — Daniela Mühlleitner/Ahmad Yusufi и Wadat Yusufi

(Дело C-190/11)

(2011/C 204/27)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Daniela Mühlleitner

Ответник: Ahmad Yusufi и Wadat Yusufi

Преюдициални въпроси

За да се прилага член 15, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (Регламент „Брюксел I“) (¹), необходимо ли е договорът между потребителя и търговеца да е сключен от разстояние?

(¹) ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.